

Onze plaats in het komende Koninkrijk van Christus

Inleiding

Alle onderwerpen uit deze overdenking en de vorige worden veel uitgebreider behandeld in mijn boek 'Ontdek je erfdeel!'. Dat boek is online te bestellen via mijn uitgeverij www.vastvoedsel.nl.

Ontelbare passages in de profetische boeken van het O.T. laten zien waar God naar toe werkt: zijn Messias zal uiteindelijk een Koninkrijk op aarde vestigen met een absolute heerschappij. Er zal dan volmaakte rechtvaardigheid en vrede heersen.

Dit koningschap wordt in Openbaring 20:1-10 beschreven als het 'duizendjarig vrederijk'. De terugkeer van Koning Jezus op aarde wordt beschreven in Open. 19:11-21.

De natuur zal weer hersteld worden zoals God het aanvankelijk had gemaakt. De vergankelijkheid en dood zal haar vanzelfsprekende almacht verliezen (Rom. 8:21). Ook in het dierenrijk zal er niet meer gedood worden, precies zoals bij de schepping (Gen. 1:30). Jesaja 11:7 bevestigt dit.

De grote vraag is nu: als Christus gaat regeren op aarde, waar zijn dan de gelovigen en wat doen de gelovigen in die periode? Wij zouden toch in de hemel zijn?

Voordat we die vraag kunnen beantwoorden is het belangrijk om te onderzoeken wat de Bijbel leert over ons opstandingslichaam.

Wij ontvangen precies zo'n opstandingslichaam als Christus

Het meest uitgebreide onderwijs over ons opstandingslichaam vinden we in 1 Kor. 15. In 47-49 lezen we: 'De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel. Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken, en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen. **En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen**'.

Het Griekse woord 'beeld' betekent letterlijk het zichtbare aspect van iets. Het slaat hier duidelijk op het zichtbare, tastbare, lichamelijke aspect van de eerste mens (Adam) en logischerwijs dus ook van de tweede mens (de verheerlijkte Christus). Paulus geeft hier nadrukkelijk aan dat ons opstandingslichaam precies zo zal zijn als Christus' opstandingslichaam.

Paulus stelt precies hetzelfde in Filippenzen 3:20: 'Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, **zodat het aan zijn verheerlijkte lichaam gelijkvormig wordt**, naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.'

Dit wordt bevestigd in 1 Joh. 3:2: 'nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, **wij Hem gelijk zullen wezen**;'.

We weten de volgende details over Christus' opstandingslichaam:

- Hij kon er zichtbaar, hoorbaar en tastbaar mee deelnemen aan het leven op aarde.
- Hij kon eten en drinken op aarde.
- Soms herkenden de discipelen Hem, soms ook niet.
- Hij kon plotseling zomaar ergens verschijnen en daarna weer zomaar verdwijnen.
- Hij kon ermee naar de hemel opvaren.
- Hij is er op dit moment mee aanwezig in de hemel. Hij 'zit aan de rechterhand van God'.
- Hij zal er zichtbaar mee terugkeren op aarde.

Ons opstandingslichaam zal precies zo zijn. Met ons opstandingslichaam kunnen we dus aan de ene kant aanwezig zijn in de hemel. Vandaar de Paulus het in 1 Kor. 15 ook een 'hemels' en een 'geestelijk' lichaam noemt. Aan de andere kant zullen we net als Jezus met ons opstandingslichaam volop deel kunnen nemen aan het leven op aarde. En dat laatste zal geen trieste ervaring meer zijn omdat de schepping inmiddels door Christus van haar vergankelijkheid is genezen (Rom. 8:21).

Wij zullen als koning heersen samen met Koning Christus

- Daniel 7
- 2 Tim. 2:11-13
- Openbaring 2:27; 5:10; 20:6

En na het duizend jarig vrederijk?

Het einde van Openbaring geeft duidelijk aan dat Christus' Koningschap (en ook het onze) in twee fasen zal verlopen. Een het eind van het vrederijk op de huidige (vernieuwde) aarde zal de huidige schepping ophouden te bestaan. Zie Openb. 21:1. Daarvoor in de plaats komt er een nieuwe hemel en aarde (Openb. 21 en 22). Ik zou zeggen een compleet nieuwe schepping, maar de vraag is hoe materieel die schepping zal zijn. In feite is alle informatie over die nieuwe hemel en aarde beeldtaal gebaseerd op zaken die we kennen uit de huidige schepping. Het is dus niet goed duidelijk wat we ons hiervan voor moeten stellen. In elk geval wordt benadrukt dat de heiligen weer als koningen samen met het Lam zullen regeren. Grote vraag is natuurlijk waarover geregeerd zal worden in die volmaakte en eeuwig durende periode. We krijgen daar geen uitleg of aanwijzing voor. We mogen in elk geval zeker zijn dat die nieuwe schepping volmaakt heerlijk en vlekkeloos zal zijn. Er zal dus geen enkele plaats meer zijn voor opstand tegen God.

Wie de profetische passages in het O.T. bestudeert over het komende Koningschap van de Messias ontdekt dat het duizend jarige vrederijk en de nieuwe hemel en aarde niet altijd duidelijk van elkaar worden onderscheiden. In sommige profetieën lijken zo door elkaar heen te vloeien. Soms lijkt de volgorde zelfs omgekeerd te zijn. We kennen datzelfde verschijnsel natuurlijk ook wat betreft de eerste en de tweede komst van Christus. Vanuit Gods tijdloze perspectief is het één proces, één doel, één actie.

Dank zij de zeer heldere bewoordingen van Openbaring 20 en 21 weten we nu met grote zekerheid dat we onderscheid moeten maken tussen deze twee perioden, net zoals we inmiddels op de hoogte zijn van het onderscheid tussen de eerste en de tweede komst van Christus. Juist dit heldere onderscheid in Openbaring 20 en 21 is het belangrijkste nieuwe element binnen de Bijbelse openbaring over de toekomst. In feite zijn de meeste andere elementen van Openbaring 19 tot en

met 22 een herhaling en compilatie van veel verschillende profetische passages uit het O.T. Bestudeert u maar eens rustig de vele verwijzingen die u in de NBG vertaling tegenkomt. Sommige van die passage in het O.T. zijn op deelgebieden veel uitgebreider en gedetailleerder dan Openbaring. We moeten ze als totaalpakket samen met Openbaring bestuderen om een zo compleet mogelijk beeld te krijgen van waar we naartoe gaan.

Blijft Christus tot in alle eeuwigheid mens?

Deze boeiende vraag wordt amper besproken in Gods Woord. Ik ken zelf maar één plaats waar dit volgens mij aan de orde komt: 1 Kor. 15:23-28. Ook hier gaat het over het koningschap van Christus. Deze verzen wemelen van de 'Hij' en 'Hem' verwijzingen waardoor je heel aandachtig moet lezen om te bepalen welk van deze verwijzingen op Christus slaan en welk op God de Vader (24). We vinden in vers 25 een citaat uit Psalm 110:1 waar we lezen dat God alle vijanden tot een voetbank onder Christus' voeten zal leggen. Dit proces van onderwerping is niet klaar op het moment dat Christus terug keert op aarde! In feite begint het dan pas. Christus voert het uit, God de Vader geeft Hem de kracht om het uit te voeren. In feite is de kern van de situatie dan nog steeds hetzelfde als tijdens zijn menselijke bediening op aarde 2000 jaar geleden. Christus handelt vanuit zijn mens zijn, in volmaakte trouw, gehoorzaamheid en afhankelijkheid van de Vader. De Vader geeft Hem de opmerkelijke kracht om succesvol te zijn. Het grote verschil met zijn aardse bediening 2000 jaar geleden is natuurlijk dat Hij toen een sterfelijk menselijk lichaam had zoals wij dat nu ook nog hebben. Tijdens zijn koningschap op aarde heeft Hij nog steeds zijn onsterfelijke opstandingslichaam. Precies hetzelfde soort lichaam zoals wij dat ook zullen ontvangen bij zijn terugkomst. Nog steeds een menselijk lichaam dus. Hij heeft zijn mens-zijn dan nog niet afgelegd.

Nu was een belangrijk doel van de menswording van Christus om ons voor te leven wat God de Vader eigenlijk verwacht had van elk mens. 1 Kor. 15:27-28 laat zien dat die doelstelling ook tijdens het komende Koninkrijk nog steeds aan de orde is. Satan werd volmaakt geschapen als de machtigste engel. Hij viel omdat hij gelijk wilde zijn aan God. Hij slaagde erin om de mens precies dezelfde fout te laten maken.

De lastig te volgen verzen in 1 Kor. 15:27-28 laten zien dat Koning Jezus als mens zijnde alle macht in hemel en aarde zal bezitten. Na God de Vader dus de aller machtigste. Maar in tegenstelling tot satan zal Christus trouw, gehoorzaam en afhankelijk blijven van de Vader. Helemaal aan het eind als het onderwerpingproces van al zijn vijanden voltooid is, zal Hijzelf zich **niet verheffen boven God**, maar **Hij zal zich onderwerpen aan God de Vader** (28). De allerlaatste vijand die wordt onttroond is de dood (26).

Tijdens het duizendjarig rijk zijn alle opgestane gelovigen onsterfelijk want hun opstandingslichaam is onvergankelijk (1 Kor. 15:42). Maar de andere mensen die zijn overgebleven op aarde hebben geen onvergankelijk opstandingslichaam ontvangen. De dood zal in die periode eerder uitzondering dan regel zijn. Maar de dood komt nog steeds voor. Aan het eind van die periode komen veel volkeren weer in opstand tegen Koning Jezus. Zij zullen allen alsnog sterven (Openb. 20:7-10). Maar als dat eenmaal is voltooid dan is de dood definitief overwonnen (1 Kor. 15:26). De situatie daarna wordt kort samengevat door Paulus in 1 Kor. 15:28: 'Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, **opdat God zij alles in allen**'.

Persoonlijk denk ik dat het laatste vetgedrukte zinsdeel aan geeft dat de mens Christus aan het eind van de rit zijn menszijn weer zal afleggen omdat alles waar zijn menswording toe diende dan volbracht is. Toegegeven: dat is meer intuïtie dan degelijke bijbeluitlegkunde.

Hoe zit het met de Opname der Gelovigen?

De theorie van de Opname der Gelovigen stelt dat Christus in twee fasen zal terugkeren. Vlak voor, of halverwege de grote verdrukking zou Hij onzichtbaar terugkomen om alle ware gelovigen in de hemel op te nemen. Zo worden ze gespaard voor de terreur van de grote verdrukking.

En als God uiteindelijk een halt toe wil roepen aan de heerschappij van de antichrist, dan komt Christus terug, zichtbaar voor allen.

Deze Opname theorie was totaal onbekend tot het voorjaar van 1830 toen het idee ontstond tijdens visioenen van een doodzieke dame, Miss Margeret MacDonald in west Schotland. Dit gebeurde in het kader van de opwekking die aan de wieg stond van de moderne pinksterbeweging. De zeer populaire prediker en schrijver John Darby ging in 1830 een kijkje nemen in west Schotland vanwege de berichten over deze opwekking. Na zijn terugkomst begon hij de opwekkingstheorie met grote stelligheid te verkondigen als onderdeel van zijn onderwijs over de eindtijd. Zeer bekende medestanders van Darby zoals Scofield legden ook grote nadruk op deze aanlokkelijke theorie. En gaandeweg zagen steeds meer gelovigen de opname als een bijbelse waarheid die net zo vast en zeker zou zijn als de terugkomst van Christus zelf.

Voor 1830 komen we in nergens in de hele christelijk theologische literatuur van alle tijden ook maar iets tegen over deze theorie! Er is hooguit één enkele zin in Pseudo-Dionysius (500 n.Chr.) die in deze richting uitgelegd zou kunnen worden.

Dit zijn de conclusies van uitgebreid onderzoek door Dave MacPherson, gepubliceerd in 1976 in zijn boek *The Unbelievable Pre-Trib Origin*. Een herziene uitgave verscheen onder de titel *The Rapture Plot* (Simpsonville, SC: Millennium III Pub, 1995).

U kunt meer informatie over het ontstaan van de Opname theorie vinden op internet:

<http://www.askelm.com/essentials/ess025.htm> en verder door te googelen op "rapture believers origin".

De reden dat deze recente theorie zo snel aanhang vond is natuurlijk de enorm troostrijke gedachte dat de gelovigen de grote verdrukking, of in elk geval het ergste deel ervan, niet door hoeven te maken. Mede deze theorie heeft als gevolg dat er zo goed als geen Bijbels onderwijs meer in het Westen wordt gegeven over een serieuze geestelijke voorbereiding op het doorstaan van zware vervolging. En dat terwijl het N.T. daar juist veel aandacht aan geeft. Het gebrek aan deze voorbereiding betekent een ernstige verzwakking van Christus' lichaam. Alle passage in O.T. en N.T. over de grote verdrukking waarschuwen juist dat de antichrist een groot deel van de heiligen zal vervolgen en vermoorden. De strekking is nergens dat dit lot aan ons voorbij zal gaan. In tegendeel! Deze literatuur is juist bedoeld om ons voor te bereiden en aan te moedigen ook in die extreme situatie trouw en volhardend te blijven. Wie Openbaring goed leest ontdekt dat dit juist het hoofddoel van het hele boek is! Heel dit doel gaat verloren door de schijnzekerheid van de Opname theorie. Alle prachtige beloftes van Jezus aan het eind van alle zeven brieven aan de gemeenten in

Openbaring worden gegeven aan 'wie overwint'. Met overwinnen wordt bedoeld dat we trouw blijven tot in de dood zoals Jezus zelf ons voorleefde (Openb. 3:21)